

โครงการครอบครัวร่วมใจต้านเอ็ดส์*

อาจารย์ รัตนวิจิตร** และคณะ***

ปัจจุบันโรคเอดส์เป็นปัญหาสาธารณสุขที่สำคัญของประเทศไทยเนื่องจากเป็นโรคที่ติดต่อได้ง่ายทางเลือด น้ำเหลืองและทางเพศสัมพันธ์ ยังไม่มีวิธีการรักษาที่ได้ผลແນื่องนอน รวมทั้งมีผลกระทบบุรุณแรงต่อผู้ป่วย ครอบครัว สังคม และประเทศชาติ

การลดภาระบาดของโรคเอดส์นั้น พนฯ วิธี การรณรงค์ให้ความรู้ด้านการป้องกัน และควบคุม การติดเชื้อแก่ประชาชนในลักษณะของการโฆษณาประชาสัมพันธ์ การซักชวนให้ประชาชนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายตระหนักรถึงภัยของโรคเอดส์ เป็นวิธีการที่ดีทำให้อัตราการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ในประเทศไทยลดลง จากอดีต แต่ถึงแม้ว่าอัตราการระบาดของโรคเอดส์จะลดลง การรณรงค์ควรกระทำอย่างต่อเนื่องเพื่อนำไปสู่การลดพุทธิกรรมเสียงดัง ๆ เช่น การใช้สารเสพติด การเที่ยวหอยโข่งโซเกานี เป็นต้น

จากสถานการณ์การระบาดของโรคเอดส์และผลกระทบของโรคเอดส์ต่อสังคมอย่างรุนแรง คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้ตระหนักรถึงปัญหาดังกล่าว ในปี 2538 จึงได้จัดโครงการส่งเสริมสุขภาพและเผยแพร่ความรู้เรื่องเอดส์แก่สตรีแม่บ้านชาวประมงและประชาชนในเขตสุขาภิบาลตำบลอ่างศิลา ในหัวข้อโครงการยอยแม่บ้านต้านเอ็ดส์ ซึ่งเป็นโครงการรณรงค์โดยใช้ยุทธวิธีดึงชุมชนและผู้เกี่ยวข้องโดยตรงเข้ามามีส่วนร่วมในโครงการ ซึ่งพบว่าประสบความสำเร็จเป็นอย่างยิ่ง

ดังนั้นเพื่อความต่อเนื่องในการรณรงค์เพื่อป้องกันและควบคุมการระบาดของโรคเอดส์ ในปี 25539 นี้ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จึงได้จัดโครงการต่อเนื่องในหัวข้อโครงการยอย ครอบครัวร่วมใจต้านภัยเอ็ดส์ ขึ้นในวันที่ 7 กันยายน 2539 ณ โรงเรียนบ้านปากคลองโรงนา ต.อ่างศิลา อ.เมือง จ.ชลบุรี เพื่อกระตุ้นให้สตรีแม่บ้าน ครอบครัวและประชาชนชาวประมงอ่างศิลาตระหนักรับการป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ ลดพุทธิกรรมเสียงต่อการติดเชื้อ รวมทั้งมีเจตคติที่ดีต่อผู้ติดเชื้อเอ็ดส์ ซึ่งจะมีผลต่อการดูแลผู้ติดเชื้อในชุมชนต่อไปในอนาคต

นอกจากนี้การจัดทำโครงการครั้งนี้ยังมีเป้าหมายในการส่งเสริมและพัฒนาความคิดเห็นสร้างสรรค์ ทักษะของนิสิตสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ รวมทั้งเปิดโอกาสให้นิสิตได้นำความรู้ที่ได้รับไปปฏิบัติการในสถานการณ์จริง ตั้งแต่การวางแผน การลงมือปฏิบัติภารกิจ กรรม การสรุปประเมินผล ซึ่งจะเป็นประสบการณ์ที่ดียิ่งสำหรับนิสิตสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ที่จะนำไปใช้ในอนาคต รวมทั้งตระหนักรถึงบทบาทของพยาบาลต่อสังคมและประเทศชาติ

วัตถุประสงค์

- เพื่อเผยแพร่และรณรงค์ให้ความรู้เรื่องเอดส์แก่สตรีแม่บ้านชาวประมง ครอบครัว และประชาชน

*โครงการบริการวิชาการชุมชนปีงบประมาณ 2538 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

**ประธานงานบริการวิชาการชุมชน คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

***คณาจารย์และเจ้าหน้าที่ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ในเขตสุขภาพประจำตำบลอ่างศิลาอย่างต่อเนื่อง

2. เพื่อสร้างเสริมเจตคติที่ดีของสตรีแม่บ้านชาวประมง ครอบครัว และประชาชนต่อผู้ติดเชื้อโรคเอดส์

3. เพื่อกระตุ้นสตรีแม่บ้านที่เป็นแกนนำในการรณรงค์เพื่อป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ ให้มีการรณรงค์อย่างต่อเนื่อง

4. เพื่อให้บริการทางสุขภาพแก่สตรีแม่บ้านครอบครัว และประชาชน ในเขตสุขภาพประจำตำบลอ่างศิลา และใกล้เคียง

5. เพื่อส่งเสริมและพัฒนา ความคิดริเริ่ม ทักษะ และประสบการณ์ของนิสิตสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ในการให้บริการด้านสุขภาพแก่ประชาชน

วิธีดำเนินงาน

1. ติดต่อประสานงานกับผู้นำในเขตสุขภาพประจำตำบลอ่างศิลา ได้แก่ ประธานสุขภาพ และประธานชุมชนแม่บ้านชาวประมง เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานวางแผนการประชาสัมพันธ์และเตรียมชุมชน รวมทั้งการนัดหมายกลุ่มเป้าหมาย

2. ประสานงานกับหน่วยงานด้านสุขภาพอนามัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สาธารณสุขจังหวัดชลบุรี ศูนย์ควบคุมโรคคิดต่อเขต 3 จังหวัดชลบุรี ศูนย์บริการทางการแพทย์ มหาวิทยาลัยบูรพา โรงพยาบาลชลบุรี เทศบาลตำบลอ่างศิลา สถานีอนามัยตำบลอ่างศิลาฯ เป็นข้อความร่วมมือดำเนินการ

3. เตรียมสื่อ เอกสาร และวัสดุอุปกรณ์ในการเผยแพร่ความรู้เรื่องเอดส์ และการให้บริการทางสุขภาพแก่ประชาชน

4. ติดต่อวิทยากร เพื่อมาร่วมให้ความรู้และแนวคิดในการต่อต้านเอดส์ แก่สตรีแม่บ้านชาวประมง ครอบครัว และประชาชน

5. ดำเนินงานตามวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนด ดังนี้

5.1 จัดนิทรรศการเผยแพร่ความรู้เรื่องเอดส์

5.2 แจกเอกสารและวัสดุที่ใช้ในการป้องกัน

5.3 จัดอบรมสตรีแม่บ้านชาวประมงและครอบครัว และประชาชน โดยการบรรยาย สาธิต และอภิปรายกลุ่ม

5.4 ให้บริการตรวจสุขภาพ เช่น ชั้งน้ำหนัก วัดส่วนสูง วัดสายตา วัดความดันโลหิต ตรวจเบญจพรรณฯ แก่สตรีแม่บ้าน และประชาชน

5.5 ประเมินผล โดยการสังเกตความสนใจ กิจกรรมและการตอบแบบสอบถาม

การประเมินผลโครงการ

มีผู้เข้าร่วมโครงการประมาณ 200 คน ลงทะเบียนจำนวน 180 คน และมีบางส่วนไม่ได้ลงทะเบียน ประเมินผลโดยใช้แบบสอบถามผู้เข้าร่วมโครงการ ซึ่งได้รับแบบสอบถามคืนทั้งสิ้น 69 ชุด คิดเป็นร้อยละ 38.33 ผลสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามตามจำแนกตามข้อมูลพื้นฐาน

	ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน	ร้อยละ
เพศ			
หญิง	46	66.67	
ชาย	23	33.33	
อายุ			
น้อยกว่า 20 ปี	3	4.35	
21-30 ปี	13	18.84	
31-40 ปี	23	33.33	
41-50 ปี	15	21.74	
มากกว่า 50 ปี	15	21.74	
สถานภาพสมรส			
โสด	6	8.70	
คู่	51	73.91	
หม้าย/หยา/แยก	8	11.59	
ไม่ระบุ	4	5.80	
การศึกษา			
ประถมศึกษา	51	73.91	
มัธยมศึกษา	8	11.59	
อาชีวศึกษา/อนุปริญญา	3	4.35	
ปริญญาตรี	2	2.90	
ไม่ระบุ	5	7.25	

จากตารางที่ 1 พบร่วม ผู้ตอบแบบสอบถามแบ่งเป็นเพศหญิง 46 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 และเพศชาย 23 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมาในอัตราห่าง 41-50 ปี และมากกว่า 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 21.74 เท่ากัน สถานภาพสมรส ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสเป็นคู่ คิดเป็นร้อยละ 73.91 รองลงมา หม้าย/หยา/แยก และโสด คิดเป็นร้อยละ 11.59 และ 8.70 ตามลำดับ ส่วนระดับการศึกษานั้น ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 73.91 รองลงมาสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 11.59 มีเพียง 2 คนเท่านั้นที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 2.9.

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามตามจำแนกตามระดับความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมที่เข้าร่วม

กิจกรรมที่เข้าร่วม	ระดับความคิดเห็น		
	มาก จำนวน(ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน(ร้อยละ)	น้อย จำนวน(ร้อยละ)
1. การบรรยาย			
- ได้รับความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์	26 (37.68)	40 (57.97)	3 (4.35)
- สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการป้องกันโรคเอดส์	38 (55.07)	29 (42.03)	2 (2.90)
2. นิทรรศการ			
- เนื้อหาง่ายต่อความเข้าใจ	37 (53.62)	30 (43.47)	2 (2.90)
- ความน่าสนใจของนิทรรศการ	37 (53.62)	28 (40.58)	4 (5.60)
- ได้รับความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์	35 (50.72)	30 (43.47)	4 (5.60)
- สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการป้องกันโรคเอดส์	35 (50.72)	30 (43.47)	4 (5.60)
3. การตรวจสุขภาพ			
- ความพอดีในการจัดบริการ	47 (68.12)	22 (31.88)	0 (0)
4. ความพอดีต่อการจัดโครงการครั้งนี้	49 (71.07)	17 (24.64)	3 (4.35)

จากตารางที่ 2 พบร่วม จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 69 คน แสดงความคิดเห็นต่อกิจกรรมที่เข้าร่วมดังนี้

- การบรรยาย ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าได้รับความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ในระดับปานกลาง และมาก คิดเป็นร้อยละ 57.97 และ 37.65 ตามลำดับ มีส่วนน้อยที่มีความคิดว่าได้รับความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์

ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 4.35 สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการป้องกันโรคเอดส์นั้น ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับมากและปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 55.07 และ 42.03 ตามลำดับ มีส่วนน้อยมีความคิดเห็นในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 2.90

- นิทรรศการ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า นิทรรศการเนื้อหาง่ายต่อความเข้าใจในระดับมากและปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 53.62 และ 43.47 เห็นว่า นิทรรศการน่าสนใจในระดับมากและปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 53.62 และ 40.58 เห็นว่า นิทรรศการให้ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ในระดับมากและปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 50.72 และ 43.47

ส่วนการนิทรรศการนั้น คิดว่าสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการป้องกันโรคเอดส์ได้ในระดับมากและปานกลาง เช่นกัน คิดเป็นร้อยละ 50.72 และ 43.47

- การตรวจสุขภาพ ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในการจัดบริการตรวจสุขภาพในระดับมากและปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 68.12 และ 31.88 และไม่มีผู้ใดมีความพึงพอใจในการจัดบริการตรวจสุขภาพในระดับน้อยเลย

- ความพึงพอใจต่อการจัดโครงการครั้งนี้ ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในระดับมากและปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 71.01 และ 24.64

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ควรจัดโครงการออกไปให้มากและทั่วถึงในอำเภอ ต่าง ๆ ด้วย อย่างให้สัดส่วนอยู่ ๆ อย่างให้มีประจำทุกเดือน

สรุปโครงการ

การจัดโครงการครอบครัวร่วมใจด้านภัยเดส์ ครั้งนี้นับว่าประสบความสำเร็จบรรลุตามวัตถุประสงค์ สารีเมืองบ้าน ครอบครัว และประชาชนในเขตสุขุมวิท ตำบลอ่างศิลา ซึ่งเป็นชุมชนชาวประมง ตระหนักถึง ความสำคัญในการร่วมต่อต้านการระบาดของโรคเดส์ กลุ่มชาวประมงได้รับการกระตุ้นและพัฒนาความรู้เกี่ยวกับโรคเดส์อย่างต่อเนื่อง นอกจากนั้นนิสิตคณะ พยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาฯ ได้มีโอกาสนำ ความรู้ไปปฏิบัติ ซึ่งทำให้ได้รับประสบการณ์ในการให้ บริการทางด้านสุขภาพที่มีค่าเป็นอย่างยิ่ง

บทสรุป

กลุ่มชาวประมงยังนับว่าเป็นกลุ่มเสี่ยงสูงต่อการ ติดเชื้อและแพร่ระบาดของโรคเดส์ เนื่องจากชาวประมง

ส่วนใหญ่จะเป็นชายวัย壮年 มีลักษณะการทำงานที่ แตกต่างจากอาชีพอื่น ๆ มีปัจจัยในการติดเชื้อได้ง่าย โดยเฉพาะการใช้สารเเพดิด การเที่ยวงานปัจจุบัน การ ด้าหากได้รับเชื้อเข้าสู่ร่างกายแล้วก็สามารถนำเชื้อไป แพร่สู่ผู้อื่นได้โดยเฉพาะครอบครัวของตนเอง ดังนั้นการ ให้ความรู้ที่ดื่นเนื่องเพื่อบรรเพลี่ยนพฤติกรรมของกลุ่มเสี่ยง จึงเป็นสิ่งจำเป็นและต้องกระทำอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งการ จัดทำโครงการครอบครัวร่วมใจด้านภัยเดส์ เป็นโครงการ ที่มีความมุ่งหมายในการดึงผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง และ ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา การระบาด ของโรคเดส์ รวมทั้งเป็นการจัดเตรียมชุมชนให้ยอมรับ ผู้ติดเชื้อโรคเดส์รวมทั้งให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ติดเชื้อ ซึ่ง จะทำให้ผู้ติดเชื้อมีคุณภาพชีวิตที่ดีในอนาคต

ในการจัดโครงการครอบครัวร่วมใจด้านภัยเดส์ ครั้งนี้ คณะพยาบาลศาสตร์ขอขอบคุณทุกวงมหาวิทยาลัย ที่สนับสนุนงบประมาณบางส่วนในการจัดโครงการ